

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/131/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114231518
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1114231518.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom s predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v právnej veci žalobkyne: F. L. E., Z.Á. L. XX.XX.XXXX, B. F. X, XXX XX B., proti žalovaným: 1/ Naša správcovská, s.r.o., so sídlom Kocelova č. 17, 821 08 Bratislava, IČO: 33 842 474, 2/ F. P., Z. L. XX.XX.XXXX, B. F.A. Č.. X, XXX XX B., 3/ M. P., Z. L. XX.XX.XXXX, B. F. Č.. X, XXX XX B., zastúpeným: Advokátska kancelária JUDr. Viktor Mišík s.r.o., so sídlom Zámocká č.1,811 01 Bratislava, o uplatnenie práva prehlasovaného vlastníka bytu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21. októbra 2019, č.k. 10C 203/2014-345, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že zrušuje uznesenie č. 1 zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov F. R.. Č. X, B. prijaté dňa 05.11.2014, ktorým bolo schválené vykonanie dobrovoľnej dražby bytu č. X na uspokojenie pohľadávok voči vlastníkom bytov domu F. R.. Č.. X V. B., Q. Č. XXXXXX, X. XXX XX, Č.. X. XXXX/X, XXXX/X T. XXXX, A. Ú.I. Q. F., H. B. - F. Č. Q. F., H. B. D., I.Q. na E. V. Č.. XXX T. XXXX.

Vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Poukázal na to, že žalobkyňa sa, ako prehlasovaná vlastníčka bytu a spoluvlastníčka spoločných častí a zariadení v bytovom dome na F. R. Č..X V. B., domáhala, aby súd určil, že uznesenie číslo 1 uvedené v zápisnici zo schôdze vlastníkov bytov v bytovom dome na ul. F. Č.. X, B., zvolanej žalovaným 1/- obchodnou spoločnosťou Naša správcovská, s.r.o., prijaté dňa 5.11.2014 je neúčinné voči žalobkyňi, zároveň sa domáhala, aby súd predmetné uznesenie zrušil v celom rozsahu. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 8a ods.1, § 10 ods.1, § 14 ods.8, § 15 ods.1, zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a podľa § 7 ods.1 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Konštatoval, že žalobkyňa žalobu odôvodnila na tom skutkovom základe, že je výlučnou vlastníčkou bytu č. X, Z.L. Q. na X. X. B. L. Q.. Č. XXXX/X na R. F.A. Č.. X, B. a je aj spoluvlastníkom spoločných častí a zariadení v bytovom dome v pomere 3552/10 000. Žalovaný 1/ je právnickou osobou založenou na podnikanie s predmetom činnosti správa bytového a nebytového fondu a jeho údržba v rozsahu obstarávania služieb spojených so správou bytového a nebytového fondu. Žalovaní 2/ a 3/ sú bezpodieloví vlastníci bytu č. 1, nachádzajúceho sa v suteréne bytového domu a bytov číslo 2 a 3 nachádzajúcich sa na prízemí bytového domu. Žalovaní uzavreli bez vedomia žalobkyne, dňa 01.08.2011 zmluvu o výkone správy, ktorej určenia neplatnosti sa žalobkyňa domáhala v konaní vedenom pred OS Bratislava I, sp. zn. 12C/172/2011. Žalovaný 1/, ako správca bytového domu, v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z., zvolal dňa 5.11.2014 o 15.00 hod. schôdzu vlastníkov bytov, ktorej okrem iného bol aj bod 3, ktorým bol návrh na vykonanie dobrovoľnej

dražby bytu č. 4, ktorého žalobkyňa je vlastníkom, na uspokojenie pohľadávok. Žalobkyňa listom, zo dňa 03.11.2014, doručovaného žalovanému 1/, vyzvala žalovaného, aby sa zdržal rokovania o bode č. 3 na schôdzi. Žalobkyňa sa schôdze vlastníkov bytov zúčastnila a hlasovala proti prijatému uzneseniu č.1, kde vyslovila svoj nesúhlas so schválením takéhoto uznesenia a to z dôvodu, že prebieha konanie vedené na OS Bratislava I, pod sp. zn. 12C/172/2011 o určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy uzatvorenej medzi žalovanými. Žalobkyňa zároveň uviedla, že v čase prijatia predmetného uznesenia, chýbal právny základ pre prijatie takéhoto uznesenia a to z dôvodu, že žalobkyňa nepodpísala zmluvu o výkone správy. Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní konanom dňa 21.10.2019 uviedla, že žalovaní nerealizovali právo vlastníkov bytov a konanie o dražbe bytu žalobkyne bolo zastavené. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že má vedomosť o zastavení dražobného konania. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobkyňa v čase konania schôdze - ku dňu 5.11.2014, na ktorej bolo prijaté žalobkyňou napádané uznesenie č.1, mala nedoplatky do fondu prevádzky, údržby a opráv vedeného žalovaným 1/, čo aj potvrdila ňou doručenými listinnými dôkazmi dňa 16.10.2019 o realizácii doplatku nedoplatkov na uvedenom fonde avšak až počas rokov 2017 až 2019. Žalobkyňa, ako vlastníčka bytu č. X V. B. L. na F.A. R. Č..X V. B., bola a je povinná rešpektovať povinnosti vlastníka bytu a bola a aj je povinná platiť platby do fondu prevádzky, údržby a opráv vedeného žalovaným 1/ ako správcom bytového domu v zmysle citovaného zákona č.182/1993 Z.z. ako aj v zmysle zmluvy o výkone správy. Konštatoval, že zmluva o výkone správy uzatvorená žalovanými je platný právny úkon. Konanie 12C 172/2011 vedené Okresným súdom Bratislava I bolo právoplatne skončené tak, že súd žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy uzatvorenej medzi žalovanými zamietol ako nedôvodnú. Žalovaným ako záložným veriteľom v zmysle ustanovenia § 15 zákona č. 182/1993 Z.z. tým, že žalobkyňa hrubo porušovala povinnosti vlastníka bytu neplatením platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv, vzniklo oprávnenie v zmysle § 7 zákona č. 527/2002 Z.z. podať návrh na výkon dobrovoľnej dražby bytu vo vlastníctve žalobkyne za účelom vyrovnania nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv, ktoré vznikli dlhodobým neplatením týchto platieb žalobkyňou. Žalovaní súdu uviedli, že návrh na výkon dobrovoľnej dražby bytu vo vlastníctve žalobkyne zobrali späť. Žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že v čase prijatia uznesenia č.1 na schôdzi vlastníkov bytov konanej dňa 05.11.2014 boli splnené predpoklady na jeho prijatie z dôvodu, že žalobkyňa, ako vlastníka bytu č. X V. B. L. na F.A. R. Č..X V. B., porušovala povinnosti vlastníka bytu neplatením platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a priznal žalovaným vo vzťahu k žalobkyňi nárok na náhradu trov konania plnej výške z dôvodu, že v konaní mali žalovaní plný úspech.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, aby bolo jej žalobe v celom rozsahu vyhovené, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písmeno a),b),f),h) C.s.p. Poukazovala na to, že podanie žaloby na súd bol jediný zákonný prostriedok jej právnej ochrany ako vlastníčky bytu číslo X na F. R. X V. B., keď na schôdzi vlastníkov bytového domu konanej dňa 05.11.2014 žalovaní uznesením číslo 1 schválili dobrovoľnú dražbu jej bytu. Iný prostriedok zákon číslo 182/1993 Z.z. nepozná, len obrátiť sa na súd so žalobou v zákonom stanovenej lehote, čo urobila. Súd prvej inštancie napriek tomu, že postupovala v súlade so zákonom, jej žalobu v celom rozsahu zamietol. Na podporu svojej argumentácie poukázal na nález Ústavného súdu zo dňa 3. júla 2013 sp.zn. PL ÚS 110/2011 - 40. Mala zato, že vykonanie dobrovoľnej dražby by bol neprimeraný zásah do jej práv vlastníčky bytu. Napriek tomu, že zaplatila a platí platby do fondu opráv a údržby domu, uznesenie číslo 1 o schválení dražby bytu do dnešného dňa nebolo zrušené. Uznesenie o konaní dobrovoľnej dražby môže byť totiž zrušenej jedine súdnym rozhodnutím. Jediným právnym prostriedkom prehlasovanej vlastníčky bolo podať žalobu na súd, aby zrušil uznesenie vlastníkov o konaní dobrovoľnej dražby jej bytu. Zdôraznila, že dražba bola pozastavená, avšak dnes zastavená, a to uznesením súdu o neodkladnom opatrení. Po skončení súdnej ochrany uznesením o neodkladnom opatrení bude proces dražby na jej majetok pokračovať a nikto nezamedzí žalovaným vykonať dobrovoľnú dražbu na jej majetok. Dobrovoľná dražba jej bytu nebola zrušená bola len pozastavená, pričom do dnešného dňa jej nebol doručený žiaden doklad dražobnej spoločnosti, ktorý by dokladoval zrušenie dobrovoľnej dražby jej bytu. Do dnešného dňa jej tiež nebolo doručené uznesenie zo schôdze vlastníkov bytového domu, ktorým by bola dobrovoľná dražba na jej majetok zrušená. Zotrvála na tom, že do fondu prevádzky prispievala v zmysle platnej kúpnej zmluvy zo dňa 6. júla 1971, podľa ktorej fond prevádzky opráv a údržby spoločných priestorov vytvárajú spoluvlastníci individuálne. Namietala, že nemala vedomosť po podaní žalovanej 3/ a vytýkala súdu prvej inštancie, že jej ho dnešného dňa nedoručil. Nesúhlasila ani s výrokom o náhrade trov konania s poukazom na to, že aj v prípade rozhodovania o trovách konania podľa zásady úspechu je potrebné vziať do úvahy okrem zásady účelnosti aj zásadu

primeranosti vzniknutých trov konania vo vzťahu k výške žalovanej pohľadávky. Vo svojej replike zotrvala na dôvodoch odvolania.

3. Žalovaní vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne poukazovali na to, že neuviedla žiadne relevantné skutočnosti. Množstvo skutočností a tvrdení uvádzaných žalobkyňou v odvolaní nemali podľa nich súvisieť s predmetom konania. Žalobkyňa chaoticky uvádzala dôvody, pre ktoré považovala rozsudok za nesprávny. Mali za to, že oprávnené podali návrh na výkon dobrovoľnej dražby, pretože žalobkyňa hrubo porušovala povinnosti vlastníka bytu s platením platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv. Skutočnosť, že podala žalobu v zákonom stanovenej lehote, ešte nezakladá úspech vo veci samej. Za irelevantné považovali tvrdenia žalobkyne o tom, že dobrovoľná dražba bola pozastavená, ale nebola zrušená. V danom prípade žalobkyňa nesprávne vykladala aj existenciu nároku na náhradu trov konania, nakoľko v danom prípade predmetom konania je uplatnenie práva prehlasovaného vlastníka bytu a nie konania o pohľadávke. Plne sa stotožnili s názorom a rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý žalobu v celom rozsahu zamietol. Navrhovali preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. V podanej duplike zotrvali na svojom vyjadrení.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

5. Podľa § 14 ods.8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 30 kalendárnych dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania, inak jeho právo zaniká. Prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome sa môže zároveň na príslušnom súde domáhať dočasného pozastavenia účinnosti rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa osobitného predpisu. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa uznášaniaschopná väčšina podľa odsekov 3 a 4 nedosiahne, rozhoduje na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu a nebytového priestoru v dome súd. Platné rozhodnutia sú záväzné pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Zmluvy a ich zmeny schválené vlastníkmi sú záväzné pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak ich za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome podpísala nimi splnomocnená osoba.

6. V danej veci je predmetom sporu žaloba, ktorou sa žalobkyňa; ako prehlasovaný vlastník bytu č. X V. B. L. F. X V. B., ktorého správu vykonáva žalovaný 1/; domáha vyslovenia neúčinnosti uznesenia č.1 zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov F. X, B., zvolanej žalovaným 1/ prijatého dňa 05.11.2014 voči nej a jeho zrušenia v celom rozsahu. Žalobkyňa odôvodňovala podanie žaloby tým, že je výlučnou vlastníčkou bytu č. X, Z. Q. na X. X. B. L. Q.. Č.Q. XXXX/X na R. F. Č.. X, B. a je aj spoluvlastníkom spoločných častí a zariadení v bytovom dome v pomere 3552/10 000. Žalovaní uzavreli bez jej vedomia dňa 01.08.2011 zmluvu o výkone správy, ktorej určenia neplatnosti sa domáha v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C/172/2011. Žalovaný 1/, ako správca bytového domu, zvolal dňa 05.11.2014 schôdzu vlastníkov bytov, na ktorej bolo prijaté uznesenie č. 1, ktorým bolo vlastníkmi schválené vykonanie dobrovoľnej dražby bytu č. X, ktorého je vlastníkom, na uspokojenie pohľadávok voči vlastníkom bytového domu. Žalobkyňa sa schôdze vlastníkov bytov zúčastnila a hlasovala proti prijatému uzneseniu č. 1, a vyslovila svoj nesúhlas so schválením takéhoto uznesenia a to z dôvodu, že prebieha konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I, pod sp. zn. 12C/172/2011 o určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy uzatvorenej medzi žalovanými. Mala zato, že v čase prijatia predmetného uznesenia chýbal právny základ pre prijatie takéhoto uznesenia. V priebehu konania právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní konanom dňa 21.10.2019 uviedla, že žalovaní nerealizovali právo vlastníkov bytov a konanie o dražbe bytu žalobkyne bolo zastavené. Žalobkyňa považovala dražbu len za pozastavenú s tým, že po zániku účinnosti neodkladného opatrenia vydaného v danej veci bude možné v dražbe pokračovať. V konaní bolo nesporné, že žalobkyňa svoj nedoplatok na pláťbách do fondu prevádzky, údržby a opráv v priebehu súdneho konania vyrovnala. Zhodne to potvrdili na pojednávaní dňa 21.10.2019 žalobkyňa a právna zástupkyňa žalovaných.

7. V danom prípade ide o žalobu prehlasovaného vlastníka podľa § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z., na základe ktorej vzniká prehlasovanému vlastníkovi právo obrátiť sa na súd, aby rozhodol a nahradil tak svojím rozhodnutím konkrétny výsledok hlasovania. Prehlasovaný vlastník môže namietať nielen nedodržanie procedurálnych pravidiel v súvislosti s prijímaním rozhodnutia,

ale aj rozpor jeho obsahu s právnymi predpismi či neprimeraný zásah obsahu rozhodnutia do jeho práv a oprávnených záujmov.

8. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že pokiaľ mala žalobkyňa v čase konania schôdze 05.11.2014 nedoplatky do fondu prevádzky, údržby a opráv vedeného žalovaným 1/, porušila svoju základnú povinnosť vlastníka bytu, a preto uznesenie č. 1, ktorým bol schválený výkon záložného práva na byt vo vlastníctve žalobkyne, nebolo prijaté v rozpore so zákonom. V konaní bolo tiež zistené, že zmluva o výkone správy uzatvorená žalovanými je platný právny úkon, keď v konaní pod sp. zn. 12C 172/2011 vedenom Okresným súdom Bratislava I bola právoplatne žaloba žalobkyne o určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy zamietnutá. Nie je preto dôvodná ani námietka žalobkyne, že neexistoval na prijatie uznesenia č. 1 právny základ z dôvodu neplatnosti zmluvy o výkone správy.

9. V preskúmvanej veci zo spisu vyplýva, že žalobkyňa v priebehu konania odôvodňovala zrušenie uznesenia č. 1 aj tým, že na jeho základe sa na byt v jej vlastníctve vykonáva dražba, hoci zaplatila nedoplatok a svoje povinnosti platiť platby do fondu prevádzky, údržby a opráv si riadne plní.

10. Vzhľadom na to, že žalobkyňa po prijatí uznesenia č. 1 svoj dlh na platbách do fondu vyrovnala, ako to vyplýva zo zhodných tvrdení strán, odpadol dôvod prijatia tohto uznesenia, a preto v súčasnosti (§ 217 ods. 1 C.s.p.) jeho ponechanie v platnosti by predstavovalo neprimeraný zásah do vlastníckeho práva žalobkyne. Žalobkyňa sa tak dôvodne domáha ochrany svojho práva za stavu, keď dražba jej bytu bola pozastavená v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia, pričom tvrdenie žalovaných o úplnom zastavení dražby nebolo ničím podložené. Posudzujúc obsah prijatého uznesenia z materiálneho hľadiska bolo potrebné; aj napriek konštatovanej zákonnosti prijatého uznesenia; žalobe vyhovieť. Odvolací súd preto považoval za dôvodnú žalobu v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala zrušenia uznesenia č. 1 a v časti vyslovenia jeho neúčinnosti vo vzťahu k žalobkyňi žalobu ako nadbytočnú zamietol.

11. Odvolací súd tak posúdil odvolacie námietky žalobkyne ako dôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti zrušenia uznesenia zmenil podľa § 388 C.s.p. tak, že žalobe vyhovel a v časti zamietnutia žaloby na vyslovenia neúčinnosti uznesenia ho potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. Odvolací súd nepovažoval za potrebné postupom podľa § 335 ods. 3 C.s.p. rozhodnúť vo výroku rozsudku, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, z dôvodu, že jeho trvanie bolo obmedzené na dobu do právoplatného skončenia danej veci.

12. O nároku na náhradu trov (celého) konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vzhľadom na čiastočný úspech každej zo sporových strán.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen

a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).